

EERSTE HELFT JULI 2022

Dag Pucka,

Ik denk dat de 1000 jaren waarin Jezus niet meer alleen regeert, maar samen met de overwinnaars van de mensenwereld (Op. 3:21 en 2:26-27), het oordeel over de wereld en de engelen is waarover hij het heeft in Mat. 19:28 en Lucas 22:28-30 en ook in 1 Kor. 6:2-3.

Jezus regeert te midden van zijn vijanden tussen zijn hemelvaart en terugkomst uit de hemel. Bij zijn terugkomst wordt zowel het eeuwige leven als de eeuwige dood gegeven, al naar gelang wie overwinnaars zijn en wie niet. Door het geloof overwinnen gelovigen de wereld zegt 1 Joh. 5:1-6).

Zij zitten in Op. 20:4 en 6 samen op tronen, waarschijnlijk een aanhaling uit Dan. 7:9-10, 21-22 en 27 waar ook over tronen en het oordeel wordt gesproken wat we zien in Op. 20:11-15 waar net als in Dan. 7:9-10 over de troon van God en over de rechtszitting (de vierschaar) wordt gesproken en waarbij de boeken worden geopend waar alles in staat, te weten het boek des levens, en het boek waar alle werken staan die NIET tot redding leiden, maar tot de tweede dood.

Daarbij weten we dat de dood de laatste vijand is bij de wederkomst en die dood wordt overwonnen door de opstanding uit de doden van de gelovigen eerst en dan kort daarna de opstanding ten oordeel van diegenen die geen geloof hadden en dus de wereld niet hebben overwonnen, maar er juist een deel van bleven.

Jezus zegt in het evangelie van Johannes dat zowel de gelovigen (Joh. 6:52-58) als de niet gelovigen (Joh. 12:48) opstaan op de laatste dag, iets wat op de oordeelsdag gebeurt, zoals in Op. 20:11-15 staat.

Daarom is het goed om Schrift met Schrift te vergelijken om tot een redelijk sluitende oplossing van de Schriftplaatsen over de eindtijd te komen. In de Openbaring worden zeer veel Schriftplaatsen uit het oude testament aangehaald, en in de laatste hoofdstukken van Openbaring ook uit Daniël en Ezechiël.

Voor wat het waard is.....

Groetjes,
Elle

Dag Rhode,

Dank voor je bericht!.

Je schreef:

Dag Elle, besef je dat je aan theologische uitleg kunde doet? Ik citeer een klein stukje uit jou bericht:

Ik denk dat de 1000 jaren waarin Jezus niet meer alleen regeert, maar samen met de

EERSTE HELFT JULI 2022

overwinnaars van de mensenwereld (Op. 3:21 en 2:26-27), het oordeel over de wereld en de engelen is waarover hij het heeft in Mat. 19:28 en Lucas 22:28-30 en ook in 1 Kor. 6:2-3. Jezus regeert te midden van zijn vijanden tussen zijn hemelvaart en terugkomst uit de hemel. Bij zijn terugkomst wordt zowel het eeuwige leven als de eeuwige dood gegeven, al naar gelang wie overwinnaars zijn en wie niet. Door het geloof overwinnen gelovigen de wereld zegt 1 Joh. 5:1-6).

Als commentaar zeg jij op mijn stukje:

De 1000 jaren zijn gewoon letterlijk, en zijn niet zoals jij zegt al begonnen sinds zijn hemelvaart, die nu ruim 2000 jaar geleden was.

=====
=====
=====

Mijn antwoord:

Je bedoelt waarschijnlijk theologische INlegkunde i.p.v. uitlegkunde. Exegese is uitlegkunde door Schrift met Schrift te vergelijken, en eisegese is inlegkunde (dus dat men een eigen uitleg geeft i.p.v. de Schrift laat spreken). Het is echter ook weer zo dat ieder van z'n eigen uitleg denkt dat het een juiste bijbelse uitleg is en geen eigen inlegkunde!

Natuurlijk is het mogelijk dat ik inlegkunde pleeg, maar dat is dus ook mogelijk met het stuk wat jij door de link laat zien 😊. Daarin komt Mat. 19:28 ook voor waar gezegd wordt dat edelen en gouverneurs zullen regeren. Als je die tekst leest dan gaat het over *de 12 apostelen die op tronen gaan zitten om de 12 stammen Israëls TE OORDELEN, niet om slechts te regeren*. De parallel tekst in Lucas 22:28-30 spreekt over hetzelfde, nl. ook over oordelen (NBG-1951 gebruikt "richten", richten is als rechter oordelen). De Statenvertaling gebruikt ook het woord 'oordelende' de twaalf geslachten Israëls.

De inhoud van de link is mij geen openbaring daar ik al 30 jaar of langer daarvan weet. Wil je dat we daar inhoudelijk punt voor punt tot aan achter de komma over gaan praten? Met genoeg 😊.

BTW, ik zeg niet dat de 1000 jaar al zijn begonnen bij zijn hemelvaart, maar ik zeg dat de 1000 jaar nog toekomst is. En dat schreef ik ook in mijn stukje 😊.

Daarin zeg ik als je het goed leest dat Jezus in de 1000 jaar samen met de overwinnaars van de wereld regeert (Op. 3:21 en 2:26-27), en dat dit het oordeel over de wereld en de engelen is waarover hij het heeft in Mat. 19:28 en Lucas 22:28-30 en ook in 1 Kor. 6:2-3.

Je schreef onderaan ook aan mij:

Is dát mogelijk? Dat er een verschil bestaat tussen een geestelijk koninkrijk(hemels) wat regeert sinds zijn hemel vaart, en een letterlijk aards Koninkrijk van letterlijk 1000 jaar? En dat jij het fout ziet? Want ik kan werkelijk, al wring ik me in alle bochten niet zien dat Jezus nu letterlijk regeert over deze aarde, zoals is beloofd: Lucas 1:31-33

Mijn antwoord:

Jezus begon te regeren in de hemel met de autoriteit in zowel de hemel als op de aarde (Mat. 28:18-20). Hij zou met de apostelen zijn en met hen die na hen kwamen, en dat

EERSTE HELFT JULI 2022

tot aan het einde of voleinding van de mensenwereld zoals deze nu is. Hij is niet zichtbaar in persoon bij hen, maar het was wel merkbaar voor hen en ook voor Paulus die in z'n kraag werd gegrepen door Jezus door een verschijning aan hem. Maakt het wat uit of Jezus wel of niet zichtbaar met en bij ons is? Zijn autoriteit is zo groot op aarde naast ook in de hemel dat dit niets uitmaakt, althans naar mijn mening. Hij regeert vanaf zijn hemelvaart voor altijd en eeuwig, net als God dat ook deed en ook nog doet.

De situatie verandert, en het koningschap is progressief totdat het definitieve koninkrijk wat in Mat. 25:34 wordt gegeven aan Jezus en zijn rechtvaardigen, zijn schapen, zijn mederegeerders, zijn medepriesters, enz. In de tussentijd is er het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde wat in Kol. 1:13-14 wordt beschreven waar alle mensen die in Jezus gaan geloven, worden en zijn ondergebracht vanuit de autoriteit van de duisternis tot het licht.

Doet Jezus niets en zit hij maar te wachten totdat de laatste vijand wordt gemaakt tot een voetbank voor zijn voeten, of is hij ondertussen bezig met veel zaken die wij niet waarnemen, maar die toch gebeuren? Ik denk het laatste! Als jij dat anders ziet, is prima. Maar hij regeert over het huis van Jakob (Lucas 1:31-33). Alleen jij ziet het huis van Jakob nog niet in het "hier en nu". Ja, dat is ook een geestelijk "huis" bestaande uit mensen die bij Jezus horen..... Jij bent er zelf een deel van, want het "huis van Jakob" is aan het uitbreiden gedurende de tijd dat Jezus in de hemel verblijft (Efeze 2:11-22 en vele, vele andere teksten, zoals 1 Pet. 2:4-10).

Allemaal geestelijke zaken bij letterlijke mensen die wedergeboren zijn, ook niet zichtbaar aan de buitenkant omdat het een innerlijke vernieuwing en geboorte is die pas bij de wederkomst zichtbaar wordt en is, wanneer er onsterfelijkheid, onvergankelijkheid en onverwelkelijkheid wordt uitgedeeld aan die mensen die van Jezus zijn en die nu alleen nog maar een vooruitbetaling hebben, nl. de verzegeling van de heilige geestwerking, een onderpand van onze erfenis (Efeze 1:13-14).

Hij is het Hoofd van zijn Lichaam de gemeente, die dezelfde is als het heilig koninklijk priesterschap en de heilige natie bestaande uit 2 groepen, het overblijfsel van Israël en een deel uit de overige volken, samen goed voor de "hut van David" en "de gemeente" en "de tempel" die Jezus aan het bouwen is gedurende zijn tijd in de hemel waar hij hogepriesterlijk werk verricht ten behoeve van ons en waar hij pleit voor ons bij de Vader en waar er engelen zijn die van hem zijn en die dingen doen voor hem, ten behoeve van zijn volk, enz.

=====
=====
=====

Verdere uitleg:

De 1000 jaar **vólg**t op de wederkomst van Jezus. Maar het regeren in de hemel als koning-hogepriester temidden van zijn vijanden op aarde **begon** met zijn hemelvaart (Ps. 110 en de uitleg van dit Schriftgedeelte in heel het NT, b.v. 1 Kor. 15:20-28 en Heb. 2:5-18, Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, maar nog niet alles is aan hem onderworpen). Jezus heeft immers alle autoriteit in hemel en aarde ontvangen vóórdát hij naar de hemel ging (Mat. 28:18-20). En terwijl Jezus in de hemel is moet men zich op aarde bekeren, staat in Hand. 3:11-26.

De wederherstelling die ook in dat stuk wordt besproken komt **na** de tijd om tot berouw te komen. De laatste vijand zijn de dood en het dodenrijk, en deze worden bij de wederkomst door Jezus leeggeroepen door zijn stem bij de opstanding (Joh. 5:28-29; 1

EERSTE HELFT JULI 2022

Thess. 4:13-18 en Filip. 3:12-14 met daarin de roeping van Jezus om uit het graf te komen, en om Jezus te ontmoeten in de lucht, de prijs van de verheven roeping (high calling) Gods). Satan wordt door velen echter als de laatste vijand gepredikt die na de 1000 jaar van Jezus en zijn koninklijke priesters nog weer opkomt om dan te proberen alsnog het volk van God te verleiden. Maar dat is juist vóórdát Jezus terugkomt.

Dán zal de satan het volk van God aanvallen (Op. 20:7-10) en daarbij wordt hij in de tweede dood geworpen. Zo dat niet zo zou zijn dan kunnen de dood en de hades nooit de laatste vijand zijn, maar de satan na de 1000 jaar van Jezus. Dit terwijl de dood en hades bij de wederkomst worden vernietigd, nl bij de opstanding der doden. Op.20:11-15 zeggen dat ook in vers 14 bij het oordeel. Het oordeel is niet 1000 jaar na de wederkomst maar op de dag van de wederkomst. Daardoor moet de satan dan al in de tweede dood geworpen zijn. Het ene kan niet zonder het andere.....

Als het tijd is om de wederkomst te laten plaatsvinden en de wederherstelling te laten plaats vinden, dan gebeurt dat door het oordeel waarbij de rechtvaardigen met Christus het oordeel over de onrechtvaardigen voltrekken, wat ik ook heb beschreven, nl. doordat er een verbond voor een koningschap is gesloten tussen Jezus en de rechtvaardigen, de overwinnaars van de mensenwereld en hun geneugten.

Zij gaan samen met Jezus op Jezus' troon zitten, m.a.w. zij ontvangen autoriteit om te oordelen over o.a. de 12 stammen Israëls, zoals in de teksten staat die ik noemde (Mat. 19:28 dat is bij de herschepping/wederherstelling dus; Lucas 22:28-30). Als het oordeel over is DAN ontvangen zij het koningschap over de aarde op aarde (Mat. 25:34).

SAMENGEVAT:

1). Er is ten eerste dus het koningschap van Jezus in de hemel naast God op Gods troon. De rechtvaardigen regeren nog niet maar brengen het evangelie naar zowel Israël als naar de overige mensenwereld als vervulling van Mat. 24:14; Mat. 28:18-20 en Hand. 1:7-9. Dat koninkrijk is wat genoemd wordt in Kol. 1:13-14, het koninkrijk/koningschap van de Zoon van Gods liefde waarin mensen worden ondergebracht vanuit zowel Israël als vanuit de overige volken (Efeze 2:11-22). Jezus keert terug nadat er mensen uit zowel Israël als uit de volken zijn vergaderd.

Hij bouwt de vervallen hut van David weer op uit deze twee groepen (Hand. 15:12-18 waarvan de verzen 16-18 zijn geciteerd uit Amos 9:11-12 van de Griekse Septuaginta vertaling van de Hebreeuwse tekst. Gedurende die tijd van opbouw wordt zowel aan Joden van alle stammen (al weet men niet meer tot welke stam men behoort) en aan de overige volken de de boodschap van het Nieuwe Verbond gebracht. De belofte daarin is die van zondenvergeving en tot het Volk van God te gaan behoren (Jer. 31:31-34; 2 Kor. 3:1-18).

2). Dat koningschap van Jezus wordt bij de wederkomst van Jezus verplaatst naar de aarde, waarbij de rechtvaardigen opstaan en het koningschap ontvangen voor het oordeel over de onrechtvaardigen SAMEN met Jezus zoals Op. 3:21; Op. 2:26-27; Op. 20:4-6; Mat. 19:28; Lucas 22:28-30 en 1 Kor. 6:2-3). Zij zitten in Op. 20:4 en 6 samen op tronen, waarschijnlijk een aanhaling uit Dan. 7:9-10, 21-22 en 27. Daar wordt ook over tronen en het oordeel gesproken wat we zien in Op. 20:11-15 waar net als in Dan. 7:9-10 over de troon van God en over de rechtzitting (de vierschaar) wordt gesproken en waarbij de boeken worden geopend waar alles in staat.

Dat zijn het boek des levens, en het boek waar alle werken staan die NIET tot redding

EERSTE HELFT JULI 2022

leiden, maar tot de tweede dood. Daarbij weten we dat de dood de laatste vijand is bij de wederkomst en die dood wordt overwonnen door de opstanding uit de doden van de gelovigen eerst en dan kort daarna de opstanding ten oordeel van diegenen die geen geloof hadden en dus de wereld niet hebben overwonnen, maar er juist een deel van bleven.

3). Als het oordeel voorbij is, ontvangen/beërven de rechtvaardigen, de gezegenden van de Vader, samen met Jezus als het Zaad van Abraham en de rechtvaardigen als het Zaad van Abraham (in Christus) het koningschap en koninkrijk wat sedert de grondlegging van de mensenwereld voor hen bereid was (Mat. 25:34). Het resultaat is dan dat Jezus zich ook onderwerpt (1 Kor. 15:20-28) en dat God alles in allen is in dat koningschap en koninkrijk van Mat. 25:34 en b.v. Mat. 13:43 (de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk wat ze van de Vader ontvangen hebben).

Jezus is en blijft dan bij de rechtvaardigen en drinkt o.a. de vrucht van de wijnstok met de rechtvaardigen in het koninkrijk van Jezus' Vader en hun vader, het koninkrijk/koningschap van de hemel wat beërfd wordt, zegt Jezus in Mat. 5:3 en 5 (het land, de vervulling van de landbelofte aan Abraham). De overwinnaars beërven anders gezegd de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, de nieuwe schepping en zijn zelf ook nieuwe schepselen met de goddelijke natuur (Op. 21:1-7; 2 Kor. 5:17; Gal. 6:15-16; 2 Pet. 1:3-4).

4). Dus: **Jezus regeert vanaf zijn hemelvaart voor altijd en eeuwig (de vervulling van Lucas 1:32-33 en o.a. Jes. 9:5-6)**. Het is wél een koningschap en koninkrijk in fasen, anders gezegd in de aionen of tijdperken die na elkaar komen waarin Gods wil werd en wordt bekendgemaakt en wat uiteindelijk tot vervulling wordt gebracht.

Het is een koningschap en koninkrijk waarin alle rechtvaardigen van alle tijden delen, uit alle stammen, volken, natiën en talen, die uiteindelijk samen voor de troon staan in Op. 7:9, de vervulling van de belofte aan Abraham van zowel het Zaad als het Lam en koning, en van het aantal van het zaad, niet te tellen, dus zoals de sterren des hemels en de zandkorrels aan de zeeoever.

=====
=====
=====

Ik hoop dat dit iets duidelijker maakt, al is het wel veel. Misschien duizelt het je wel. Maar de inhoud van de link is ook niet weinig 😊. Een gewone lezer duizelt daar ook van.

Groetjes,
Elle

Dag Rhode,

Dank voor je bericht!

Als je deze uitleg dat er twee verschillende koninkrijken zouden zijn, kan plaatsen of het er mee eens bent, dan geloof je daarmee dus wel in de gedachte dat er mensen naar de hemel gaan? De wedergeborenen gaan naar de hemel dan, en dat is dan de gemeente van Christus? En de anderen in het paradijs tussen de dieren op aarde en dat is dan

EERSTE HELFT JULI 2022

ons, ook ik, zegt wat bijbel en interpretatie betreft. Daar leer ik persoonlijk in ieder geval veel van. Ik ben door deze discussies hier ook wel, maar niet alleen hier, ook door zelfstudie en bijbelezen in verschillende bijbelvertalingen en naslagwerken, al tot verschillende andere inzichten gekomen, anders dan die van de JG.

Daar dank ik iedereen voor 😊.

~~~~~

Ja, je hebt ook gezegd dat je niet alles geloofde 😊.

Maar hetgeen gezegd wordt over koninkrijk Gods en koninkrijk der hemelen heeft een achtergrond wat leer en geloof van de Zoeklicht-mensen betreft. Dat is ook zo met de gedachte dat b.v. Paulus een ander evangelie zou brengen dan anderen, niet dat het een verkeerd evangelie zou zijn, maar dat de verschillende evangelieën die die gepredikt zouden zijn te maken zouden hebben met een twee bestemmingenleer en "een evangelie voor Israël" en een "evangelie voor de heidenen", zoiets als de JG ook hebben maar dan anders, nl. dat het Abrahamitisch verbond, en het Nieuwe verbond uitsluitend voor de 144.000 zouden zijn als geestelijk Israël.

De Zoeklichtmensen hebben de gedachte dat beide verbonden voor het Israël zou zijn wat zich nu aan het herstellen zou zijn, te beginnen in 1948.

Anderen hebben het weer over "een bruidsgemeente" en een "lichaam gemeente". Maar er staan in het NT nog veel meer benamingen van Gods volk, naast "gemeente van Christus", "gemeente Gods", "Huis van de Meester", "wij zijn één brood-gemeente", "Huisgezin Gods" en zo nog wel een paar.....

Slechts de aantallen en het wel en niet geestelijk Israël verschillen tussen de leer van de JG en de Zoeklichtmensen en andere evangelische stromingen.

De geestelijke toestand waarin gelovigen nu al kunnen leven noemen de JG het geestelijk paradijs. Het koninkrijk waar Paulus het over heeft in Kol. 1:13-14 en ook waar Jezus het over heeft in Mat. 6:33 is naar mijn mening hetzelfde wat betekenis betreft. Het gaat erom dat men het koningschap van God, van de hemel afkomstig, zoekt in het leven als gelovige en zich daardoor laat leiden.

Het koningschap van Jezus is de vervulling. Zonder het aanvaarden van de door God gegeven Zoon, zijn geliefde Zoon, en wat hij onderwijst als laatste profeet en als Gods Zoon, door God onderwezen, en wat hij op Golgotha heeft verricht en nu in de hemel naast God op Gods troon, komen we niks verder. Het koningschap van God heeft in Jezus gestalte gekregen en is uit liefde voor de mens.

"Gods wil zoeken" en "Gods koningschap zoeken" in ons leven en de gerechtigheid/rechtvaardigheid van God en zijn koningschap in Jezus belichaamd, is hetzelfde, maar met andere woorden gezegd.

Groetjes,
Elle

EERSTE HELFT JULI 2022

Dank je wel Rhode!

Een mooi lied van een zevende dad adventist zuster in het Duits.

Jou lijfspreuk is een mooie. Iemand anders die ik ken heeft deze ook als zodanig.

Daarbij, we groeien gezamenlijk op tot de oogst en hebben elkaar nodig om te groeien als we het beeld van het lichaam in gedachten hebben.

Een lieve groet,
Elle

Als Jezus tot aan de wederkomst geen koninkrijk heeft waarvan hij de koning is, hoe zit het dan met Kol. 1:13-14 en met wat Paulus zegt dat Jezus zijn koninkrijk/koningschap of autoriteit die hij ontvangen had van de Vader en waarvan hij spreekt in Mat. 28:18-20, teruggeeft aan de Vader bij het verdelen van de laatste vijand de dood bij de wederkomst?

Hangt een goddelijk koningschap en hogepriesterschap af van letterlijke zichtbaarheid of van het geloof, het weten en van de geestelijke kijk op geestelijke zaken en geestelijke ogen van het hart en het verstand en de gemeenschap van de heilige geest met Vader en Zoon?

Mvg,
Elle

Ik denk niet dat je voluit in gaat of kan gaan in hetgeen hieronder is geschreven door mij. Maar ik schrijf het ook voor mijzelf om het opnieuw weer eens alles op een rijtje te zetten, en ook voor een eventuele geïnteresseerde. Dus voel je niet gedwongen om tot in den treure te reageren op elk punt wat ik te berde breng 😊.

Wat is echter in ons HEDEN al wél onderworpen? Niets? Is Jezus een koning zonder middelen van onderwerping? Het voornaamste wat de gelovigen betreft, is dat hij ons de geest van God heeft gegeven en geeft. In ieder geval, Rome als wereldmacht, de wereldmacht waaronder Jezus het koningschap ontving en waarvan hij ook getuigde, is niet meer. En de gemeente zou niet door de poorten van Hades worden overweldigd (Mat. 16:18).

Met andere woorden de christelijke gemeente (er bestaat in de Schrift overigens ook een vóór-christelijke gemeente) bestaat al krap 2000 jaar, dit ook door zijn kracht om ervoor te zorgen dat deze gemeente nog besta een bewijs dat de duivel niet alle macht heeft om te doen wat hij wil, anders had hij dat zeker gedaan!.

Jezus regeert of heerst immers **te midden** van zijn vijanden **totdat** de laatste vijand, de

EERSTE HELFT JULI 2022

dood, bij de wederkomst en daarbij de opstanding der doden en het definitieve oordeel, door die opstanding ten leven van de rechtvaardigen, is verslagen. Zij ontvangen de onsterfelijkheid en onvergankelijkheid, anders gezegd het eeuwige leven. Hij **heerst** dus wel!

Toen Heb. 2:8 werd geschreven, het toenmalige NU, was Jezus ook nog maar net begonnen te heersen te midden van die vijanden. We zijn nu ongeveer 1900 jaar verder. We weten niet wat Jezus heeft gedaan en nog doet buiten ons snap- en gezichtsvermogen!

In Fil. 3:21 b zien we staan dat Jezus "de werking van de kracht" (ten energieën (Strong 1753) tou dunasthai (Strong 1410)) (Engels woord voor woord: "the working of the to be able" 😊 heeft waarmee hij alle dingen aan zich kan onderwerpen.

Dunasthai is een vervoeging van 'dunamai' wat betekent: 'in staat zijn, de macht hebben krachtens eigen bekwaamheid en middelen'.

Dunastes (Strong 1413) komt weer van dunamai, en wanneer het van God wordt gebruikt dan is het 'de alvermogende' of 'monos dunastes' of 'enige soeverein' (1 Tim. 6:15). Een dynastie is een opeenvolging van heersers die tot eenzelfde familie behoren. Het van oorsprong Griekse woord dunasteia komt van dunastès, wat leider of gezagsdrager betekent, maar ook 'een vorst, een heerser'. Ons woord 'dynastie' zit er in.

Maar zoals God door Jezus nog niet ingrijpt omdat hij wil dat er zoveel als mogelijk mensen nog gered kunnen worden, zo wordt er ook gewacht door Jezus totdat de maat vol is en hij komt om de laatste vijand, de dood en de hades, de nek om te draaien bij zijn wederkomst. **Ter nadruk**, de duivel is niet de laatste vijand en hij wordt dus NIET pas NA wat er van de 1000 jaar gemaakt wordt volgens velen, nl. een rijk van vrede en voorspoed, losgelaten. Dat kan eenvoudigweg niet, want dan klopt niet wat Jezus heeft gezegd door Paulus over het feit dat de dood de laatste vijand is die onttroond zal worden.

Gog en Magog bestaat niet uit rechtvaardigen, de duivel ook niet. Dus bij de wederkomst of vlak er voor, bij de aanval van de ONRECHTvaardigen op de RECHTvaardigen, d.w.z. de heiligen en de geliefde stad, wordt Gog en Magog verslagen door vuur uit de hemel, en de duivel als vóórlaatste vijand die hen (Gog en Magog) verleidde, wordt daarbij in de poel van vuur en zwavel, de tweede dood geworpen (Op. 20:7-10).

Daaruit volgt de de conclusie dat de duivel veel eerder dan pas bij de wederkomst werd gebonden en tevens vóór de wederkomst weer voor een korte tijd wordt losgelaten om Gog en Magog die dan bestaan als onrechtvaardigen, te verleiden, alles vóór de wederkomst. Als er dan al een politieke ANTICHRIST komt, dan is dat niet degene die in Op. 13:18 wordt genoemd, maar dat moet dan Gog en Magog zijn die verleid wordt door de duivel.

BTW, de stad, het nieuwe Jeruzalem begon te ontstaan in de eerste eeuw, waarvan de inwoners vele namen hebben als omschrijving, zoals b.v. de benaming gemeente van Christus, die zowel mede voortkomt uit het oude Jeruzalem van onder de Wet, alsook opvolger is van het oude Jeruzalem wat in slavernij aan de Wet was.

Het nieuwe Jeruzalem, de moederstad van de heiligen is in allegorische zin "**boven**" (Gal. 4:26) in de zin van "verheven boven de moederstad van degenen die onder de Wet wilden blijven staan", het oude Jeruzalem met haar kinderen, gesymboliseerd door de slavin van Abraham, Hagar, de twee verbonden allegorisch uitgelegd door Paulus in Gal. 4:21-5:1 over Gen. 16:15; Gen 21:2; Jes. 54:1 en Gen. 21:9-10. Het nieuwe Jeruzalem

EERSTE HELFT JULI 2022

is neerdalende in overdrachtelijke zin uit de hemel omdat het plan voor deze nieuwe "stad" van God afkomstig is en waarvan God ook de Ontwerper en Bouwer is (Op. 3:12; Heb. 11:8-16; 12:18-23).

Openbaring is niet een profetie die in zuiver chronologische volgorde, dus dat alles wat erin is geschreven, in nauwkeurige en logische volgorde is geschreven, is geschreven. En R.H. Charles in zijn 2 boeken over de Openbaring in de reeks "The International Critical Commentary", deel twee, zegt ook zoets. Ook dat de laatste pagina's wat door elkaar kwamen in het manuscript.

Dat blijkt ook uit b.v. Op. 20 waar er slechts over twee zaken wordt gesproken. Dat is ten eerste over de binding en het ontbinden van de duivel. Dat wordt beschreven in Op. 20:1-3 en 7-10 wat op elkaar volgt als verhaal, maar niet in de setting van Op. 20. En Op. 20:4-6 en 11-15 volgen ook op elkaar in het verhaal, maar in de setting niet.

De tijd tussen de binding en loslating wordt 1000 jaar genoemd waarna hij Gog en Magog verleidt om de geliefde stad aan te vallen en daarbij komt zijn werping in de poel, de tweede dood. Hij werd gebonden kort nadat hij uit de hemel werd geworpen (Op. 12:12b wetende dat hij weinig tijd heeft tot het moment waarop hij gebonden zou worden).

Uit Op. 20:1-3 weten we dat deze binding "1000 jaar" duurt en dat op het eind van **die "1000 jaar van zijn gebondenheid"** hij gaat verleiden, ook slechts voor een korte tijd (Op. 20:3b) waarbij hij het loodje legt en ook Gog en Magog. Dan pas komt Jezus terug voor het oordeel wat óók "1000 jaar" in beslag neemt. Hoeveel mensen moeten er geoordeeld worden.....miljarden.....

Maar de 1000 jaar van Op. 20:4-6 is niet dezelfde tijd als de tijd van gebondenheid van de duivel, maar erna. De duivel moet voor of kort voor de wederkomst het loodje hebben gelegd, want bij de wederkomst wordt de **laatste vijand** de dood verwoest door de opstanding en het oordeel en het werpen van de dood en de hades in de tweede dood, waar zowel het beest, de valse profeet en ook de duivel al waren (Op. 19:19-20; 20:10). De voorlaatste vijand moet dan de duivel zijn.

Op. 20:5a staat niet in de Syrische Peshitta en ook niet in het Sinaitisch Manuscript. Vers 5 zegt daarin alleen "Dit is de eerste opstanding, daarmee doelend op vers 4!!

WAT BETREFT DE TEKST OP. 20:5b.

De tekst Op. 20:5 waar staat: "De overige doden werden niet weder levend voordat de duizend jaren voleindigd waren" staat niet in alle manuscripten, b.v. niet in het Sinaitisch manuscript en is in bepaalde bijbelvertalingen daarom tussen ( ) geplaatst. Ook o.a. in de Syrische Peshitta staat het niet. In het boek "A Commentary on the Additions to the New Testament" (Een commentaar op de toevoegingen aan het Nieuwe Testament) door Philip Wesley Comfort, een medevertaler van verschillende Engelse interlineaire vertalingen van het NT en schrijver van verschillende naslagwerken over de bijbelmanuscripten, zegt in zijn boek op blz. 160-161:

"De weglating van Op. 20:5 in het Sinaitisch Manuscript kan per ongeluk gebeurd zijn; maar als het opzettelijk is weggelaten, dan elimineert dat het probleem van het verklaren hoe bepaalde Christenen (te weten de martelaren van Op. 20:4) toestemming krijgen om te delen in de eerste opstanding en de duizend jaar van heersen als koningen en priesters, terwijl anderen (te weten degenen die géén martelaars zijn) zouden moeten wachten tot na het millennium om de opstanding te ondergaan. Als de weglating in het

EERSTE HELFT JULI 2022

Sinaitisch Manuscript echt is, dan kan de langere tekst in Op. 20:5 een kantaantekening zijn [in bepaalde manuscripten] van een overschrijver die [onbedoeld] zijn weg gevonden heeft in de tekst zelf".

Dus als de langere versie dan niet bij de tekst hoort, want de korte versie zegt slechts: "Dit is de eerste opstanding" en spreekt niet over de overige doden die pas tot leven zouden moeten komen wanneer de duizend jaar al voorbij zouden zijn, dan klopt o.a. ook 1 Kor. 6:2-3 waar staat dat de gelovigen zowel de mensenwereld als de afvallige engelen zullen oordelen.

Weer een lang verhaal voor wat het waard is, maar het houdt mij van de straat 😊.

Mvg,
Elle

Dag Pucka,

Ik heb een boek met de titel "The Old Testament in Revelation" (Het Oude Testament in Openbaring), door Michael S. Heiser. Daar zijn alle schriftplaatsen te vinden over Openbaring die uit het OT zijn gebruikt.

Vandaar ook het gezegde dat het Oude Testament wordt vervuld in het Nieuwe Testament, en dat je het NT niet goed kan begrijpen als je het OT niet kent.

Dat helpt een slok op een borrel 😊.

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Wat wij bespraken over 1000 bergen en de beesten daarop, staat in Ps. 50:10 in de Nieuwe wereldvertaling en in de Statenvertaling, maar niet in de Nieuwe vertaling NBG-1951.

Het getal 1000 wou ik verklaren als zijnde zeer veel vee of beesten op zeer veel bergen. Het is een bepaald getal om een onbepaald aantal bergen en beesten aan te duiden, en ook dat het getal 1000 jaar in Op. 20 niet letterlijk hoeft te worden opgevat als precies echt 1000 jaar, maar wel als een zeer lange tijd, te weten de tijd die nodig is om het oordeel te volvoeren.

Om ook nog te noemen, de grote ketting waarmee de duivel werd geketend "1000 jaar lang" is ook geen letterlijke ketting. Een geestwezen zoals de duivel kan niet met een letterlijke ketting gebonden worden, nog vastgehouden worden. De macht en de autoriteit van de engel (een sterke engel) die hem bindt, is echter daartoe in staat.

Ik dacht al toen ik de NBG-1951 opsloeg bij Ps. 50:10, hoe kan het dat daar niet het

EERSTE HELFT JULI 2022

getal 1000 staat, terwijl ik mij dat wel herinnerde. Maar het ligt dus aan de vertaling die het getal duizend niet vermeldt, waar het in andere vertalingen WEL wordt vermeld 😊.

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Ik houd me vast aan wat Jezus zei in Mat. 25:34 tegen de schapen aan zijn rechterhand bij het oordeel:

34 "Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beerft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af".

Het woordje waaruit koninkrijk is vertaald in de meeste gevallen is 'basileia' en dat betekend in de 1e plaats "het uitoefenen van het koningschap". De meeste mensen denken, als ze het woord koninkrijk lezen, aan een land omgeven met grenzen, zoals b.v. Nederland.

In Mat. 25:34 gaat het over hetzelfde koningschap als over de heerschappij die Adam en Eva moesten uitoefenen over de schepping op aarde volgens Gen. 1:26-28.

"26 En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.

27 En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

28 En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt".

Het 1000-jarige rijk gaat daar niet over naar mijn mening. Het 1000-jarige rijk gaat over het oordeel over de mensheid, net zoals in Mat. 25:31.

Na dat oordeel ontvangen degenen die gerechtvaardigd zijn door geloof en hun naaste als zichzelf en God boven alles hebben liefgehad, dat koningschap, die heerschappij over de nieuwe aarde, niet over mensen, maar mensen die met elkaar de schepping als hetgeen waar ze het opzicht over hebben ontvangen om te verzorgen.

Groetjes,
Elle

EERSTE HELFT JULI 2022

Dag Pucka,

Dank voor je bericht.

Het evangelie wat door Markus is opgeschreven, is door Petrus aan hem verteld in Rome waar Petrus was. Marcus was de tolk van Petrus. Een latere schrijver zegt dit, nl. Eusebius in zijn boek "Kerkgeschiedenis" deel III, kennelijk verteld door Papias van Hiërapolis.

In Marcus gaat het over "de Zoon des mensen" wat gewoon mensenzoon of mens betekent. Het Marcus-evangelie zou bestemd zijn voor de mensen uit de volken en niet zozeer voor de Joden in Israël, Vandaar dat er er ook niet over koninkrijk der hemelen, maar koninkrijk Gods staat en niet vaak Vader, terwijl de Joden juist wel over Vader spreken wat God betreft. Dat zou een verklaring kunnen zijn 😊.

Groetjes,
Elle

Dat er ook op andere planeten mensen zouden worden gebracht, was al de leer van C.T. Russell in zijn boekje "Het Photodrama der Schepping", in mijn bezit trouwens, ooit voor een gulden of een euro gekocht in een tweedehands boekwinkel 😊.

Hoe nieuwe hemel nieuwe aarde?

Dan moet God zelf zeker ook verkassen want God verblijft daar toch? En ook alle soorten engelen!

Kennelijk is jou visie dat de hele boel in brand vliegt en er een compleet nieuw universum wordt geschapen, net als Luther en Calvijn dachten en ook nu nog een paar miljard gelovigen die dat is verteld.

Wat een afgang voor God de Schepper... broddelwerk van de Schepper, dus verbranden maar i,p.v. dat de elementen, de goddeloze elementen die er zijn rond en op de aarde door het vuur van God worden verwijderd.

Dat getuigt ten minste van Gods kracht, en dat wordt ook in de Schrift verklaard in Mat. 25:31-46 😊.

De zonen/dochters van God worden duidelijk bij de wederkomst, en ook de zonen/dochters van de duivel.

Wordt de akker ook verbrand bij de oogst, of slechts het onkruid (Mat. 13:36-43). En de vissen in het sleepnet? Wordt de zee waaruit ze komen ook vernietigd, of worden de slechte vissen slechts weggeworpen?

De woorden in het Grieks hebben niet te maken met verbranden maar met een verandering en het ontdekken van het verkeerde wat eruit wordt gesneden of verwijderd.

Abraham krijgt een ander stuk land waar hij nog nooit geweest is?

EERSTE HELFT JULI 2022

Rom. 8:18-24 zegt niet dat de gehele schepping door letterlijk vuur of door het vuur van de ijver van God volkomen opbrandt, maar dat het bevrijd wordt van de slavernij aan de vergankelijkheid.

2 Pet. 3:7-16 spreekt inderdaad over vuur waarvoor de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn bewaard als een schat ten vure vers 7.

Wat zijn dan de hemelen. Wat bevindt zich dan in de hemelen? Wordt dan alles wat in de hemelen is, verbrand? De aarde bevindt zich ook in de hemel letterlijk gezien als bol in het heelal. Dus gaat heel het heelal eraan?

Is dat niet in strijd met wat er in Rom. 8:18-24 staat? Waar moet iedereen dan naar toe? Naar de hemel? Maar die wordt toch ook verbrand?

Dus, voor mij is het nog een vraagteken hoe je dat wil oplossen 😊.

Mvg,
Elle

Dag Distazo,

Ik heb ooit een video gezien over de 6 dagen van 24 uur schepping waarvan ik zei dat dit best zo zou kunnen zijn.

In Ps. 33:6 en 9 staat het in de Lofpsalm voor Israëls God ook mooi verwoordt:

"Door het woord des Heren zijn de hemelen gemaakt. Door de adem van zijn mond al hun heer.

Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er.

(Gen. 1:1, 6-8; Joh. 1:3; Heb. 11:3).

En Spr. 3:19-20.

"19 De Here heeft door wijsheid de aarde gegrond,
door verstand de hemelen vastgesteld,

20 Door zijn kennis zijn de waterdiepten gekleefd en druppelen de wolken dauw".

Is Genesis Historie? - Bekijk de volledige film Nederlandse ondertiteling.

<https://youtu.be/UM82qxskZE>

Condoleances Lambert overleden

Posted by Elle 🧑 on 5/7/2022, 13:01:26, in reply to "[Lambert overleden](#)"

EERSTE HELFT JULI 2022

Dag Meiske en zoon Lambert,

Gecondoleerd met het grote en trieste verlies van jullie man en vader.
Heel veel sterkte en kracht toegewenst.
Hij was een rots in de branding voor jullie,
een man waarop gebouwd kon worden!

Dat hij ruste in Vrede.

Een droevige groet,
Elle

Dag Pucka,

Daar valt weinig meer aan toe te voegen!

Het is met een paar woorden en een paar teksten gezegd 😊. Niet de gerechtigheid verkregen door werken der wet van Mozes, of door eigen werken, maar door geloof het aannemen van Jezus Christus volgens de wet van het geloof en de wet van de geest des levens (Rom.3:21-26; 8:1-2). Daardoor wordt men kinderen Gods en naar de belofte erfgenamen van de vervulling van de belofte aan Abraham en het verbond (Joh. 1:12-13; Rom. 8:15-17; Gal. 3:26-29) en daar dan ook naar te leven (Efeze 2:10).

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Velen (allen) zijn geroepen, maar weinigen uitgekozen. Men sluit zichzelf uit door niet aan de roeping van God gehoor te geven.

Het ligt er ook nog aan in welk verband het woordje 'allen' staat. De ene keer is het allen omsluitend, de andere keer omsluit het slechts zij die genoemd worden als een bepaalde afzonderlijke groep.

Allen zullen opstaan, maar de één tot leven en de ander tot een oordeel over hetgeen men wel en juist niet heeft gedaan (Joh. 5:28-29). Dus een opstanding van rechtvaardigen en eentje van de onrechtvaardigen..... B.v. Hand. 24:14-16; Mat. 13:47-49 sleepnet met goede en ondeugdelijke vissen.

Denk maar aan het boek van het Leven van het geslachte Lam en de boeken met de dode werken waardoor men de tweede dood sterft (Op. 20:11-15).

Groetjes,
Elle

EERSTE HELFT JULI 2022

Dag Rhode,

De vervulling daarvan is naar mijn mening vanaf de 1e eeuw tot aan de wederkomst. Door de prediking der apostelen en die na hen kwamen (Joh. 17:18-23) en ook Paulus en de evangelisten werden mensen tot "Sion" gebracht, evenzo de Israëlieten die worden genoemd in Heb. 12:22-29. Zij waren onder de Wet van Mozes, de Wet die op Sinai werd gegeven, vandaan gekomen en in een nieuwe verhouding gekomen door de instelling van het Nieuwe Verbond door de koning-hogepriester Jezus..

Zij waren dus bevrijd van de slavernij de wet en de opvoeding van "de tuchtmeester" (Gal. 3:19-26), ook door Paulus allegorisch besproken in Gal. 4:21-5:1.

De kinderen van de slavin Hagar (het wetsverbond) zouden niet erven met de kinderen van de vrije vrouw Sara (vers 30), het verbond met Abraham en waaronder ook het nieuwe verbond bestaat.

Het Abrahamitisch verbond had slechts de besnijdenis. Dat werd onder het Nieuwe verbond de besnijdenis van het hart. In het hart werden de wetten van God gelegd volgens het Nieuwe verbond van Jer. 31:31-33, geciteerd in Heb. 8 en 10, onder een nieuw koningschap en priesterschap, nl. die van de orde van Melchizedek.

Daaronder worden alle gelovigen tussen de 1e en 2e komst geplaatst, in een nieuw Jeruzalem, en een nieuw Sion, het van de hemel, van God afkomstige. Daar worden gelovigen in geplaatst vanuit zowel Jeruzalem, Israël, geheel Judea en Samaria, en van het uiterste der aarde..... precies zoals Micha 4:1-8 zegt en ook Hand. 1:8. Het koningschap van Israël was hersteld in Jezus als de koning van Israël (Joh. 1:50), en het moest nog uitgebreid worden (Kol. 1:13-14 waar mensen uit alle volken werden ondergebracht vanuit de autoriteit der duisternis en satan tot het Licht (Hand. 26:16-18; 1 Pet. 2:9-10).

Rom. 11:25-36 spreekt daar ook over en Hand. 1:8 naast Hand. 10:34-43 naast Hand. 9:13-16 en Hand. 26:6-8, 15-18.

Paulus spreekt er ook over in Rom. 15:8-13. In al de genoemde teksten gaat het over het komen tot Sion, en dan niet de letterlijke berg Sion en de letterlijke stad Jeruzalem, maar tot het hemelse Sion en Jeruzalem wat in Heb. 12:22-29 wordt genoemd, wat nederdalende is en waarover gepredikt wordt en waaraan gebouwd wordt net als aan de gemeente door Christus die mensen toevoegt tot zijn volk (Op. 3:12).

Voor wat het waard is.....

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Er zijn mensen die het hele verhaal van Genesis over Adam, Eva en de slang een mythe vinden.

EERSTE HELFT JULI 2022

Ze geloven min of meer wel dat er "iets" gebeurt zou kunnen zijn, maar dat is dan mytisch in de bijbel terecht gekomen.
Daarnaast zijn er nog wel meer verhalen die volgens hen naar oude mythen verwijzen.

Misschien vind je het leuk om ze eens te lezen. Niet iedereen vind het nl. mythisch, maar ook wel een soort beeldtaal.

Groetjes,
Elle

Op <https://debijbel.nl/wereld-van-de-bijbel/kennis-achtergronden/godsdienst-van-israel/527/mythologie>

wordt daar ook over gerept.

Mythologie

Met mythologie wordt hier bedoeld: verhalen over goden en andere bovennatuurlijke wezens. In de Bijbel zijn sporen te vinden van de mythologie uit het Oude Nabije Oosten. Die sporen zien we vooral terug in de volgende vormen:

*verwijzingen naar de mythologie;
beeldspraak die uit de mythologie afkomstig is;
verhalen die een parallel hebben in bepaalde mythen.
Verwijzingen naar de mythologie*

Twee voorbeelden van bijbelse verwijzingen naar de mythologie zijn:

Ruzie tussen de goden: dit is een motief dat vaak voorkomt in de mythologie in het Oude Nabije Oosten, bijvoorbeeld in het Mesopotamische verhaal Enuma Elisj. In het Oude Testament vinden we het terug in bijvoorbeeld Jesaja 14:12-25 waar de arrogante koning van Tyrus vergeleken wordt met het hemelse wezen Helal, dat uiteindelijk in de onderwereld neergeworpen wordt. Ook in het verhaal over de godenzonen in Genesis 6:1-4 speelt dit motief een rol.

De mythe van de helden. Sporen van oude Hebreeuwse mythen over helden zien we terug in bijvoorbeeld de verhalen over Henoeh (Genesis 5:24) en Nimrod, de machtige jager (Genesis 10:8-9).

Beeldspraak afkomstig uit de mythologie

In poëtisch taalgebruik wordt regelmatig beeldspraak gebruikt die zijn oorsprong heeft in de mythologie. Voorbeelden zijn:

De donder als stem van God (Psalm 29; Psalm 104:3; Hosea 4:19). Dit beeld komt ook voor in Mesopotamische en Ugaritische literatuur.

Demonische figuren uit de oude mythologie, zoals de nachtdemon Lilit (Jesaja 34:14).

Bijbelse verhalen met parallellen in de mythologie

Sommige verhalen in de Bijbel hebben een parallel in mythen uit het Oude Nabije Oosten. Voorbeelden van zulke parallellen zijn:

Het verhaal over de draak, een mythologisch monster dat door God verslagen wordt tijdens de schepping (zie bijvoorbeeld Job 3:8). Dit verhaal heeft een parallel in bijvoorbeeld de Kanaänitische mythologie, waarin de god Baäl de zeegod Jam verslaat. Het zondvloedverhaal in Genesis 6-9, dat vergelijkbaar is met de legende van Atrahasis in de Mesopotamische mythologie.

EERSTE HELFT JULI 2022

Misschien maakt het begrijpen van het verschil van wel of niet gebruik maken van zaken van andere volken en hun goden en mythologie wel nog wat uit voor wat betreft het gegeven met het op wat voor manier ook religieus bezig zijn betreft, als men ook het verschil ziet of rekening houdt met de situatie van het verschil tussen:

- 1). als het over op zichzelf staande personen gaat, of
- 2). tussen families in de patriarchale tijd vóór het vormen van de 12 stammen als één volk bij Sinai of Horeb waarbij men ook Abraham en het verbond tussen God en Abraham moet plaatsen, en tussen de tijd vanaf die verbondssluiting op Sinai waarbij men als volk de monotheos/de enige God als God aanvaardt, en leeft, althans dat wordt geprobeerd, naar de Wet die door Mozes als Middelaar tussen God JHWH en de Israëlitische stammen werd gegeven, en
- 3). als men deze natie Israël geworden is, met daarbij een priesterschap, een rechterschap en een koningschap, en ook nog zonder koningschap nog weer, dus de hele geschiedenis vanaf Sinai tot aan de komst van de voorzegde profeet en koning-hogepriester Jezus de Gezalfde.

Maar zelfs dan glijdt men vaak toch weer af naar afgoderij in plaats van het monotheïsme van het Wetsverbond met daarbij de Tien Woorden waarvan het 1e gebod spreekt over de ene en enige God JHWH die men dient te aanbidden en geen beelden of zelf gemaakte "godsbeelden" in de zin van denkbeelden, omdat JHWH zichzelf bekend maakte en maakt aan hen.

Geen wonder dat God zegt in Jes. 65 geheel, met daarin ook een uitzicht en een toekomst voor degene die zich bekeerde en bekeert:

1 Te raadplegen was Ik voor hen die naar Mij niet vroegen, te vinden voor hen die Mij niet zochten; Ik zeide tot een volk dat mijn naam niet aanriep: Hier ben Ik, hier ben Ik.

2 De ganse dag breidde Ik mijn armen uit naar een opstandig volk, dat volgens eigen overleggingen wandelde op een weg, die niet goed is;

3 Een volk, dat Mij bestendig openlijk krenkt door te offeren in de hoven en offers te ontsteken op de tichelstenen;

4 Die in de graven zitten en op verborgen plaatsen overnachten; die vlees van zwijnen eten en in wier vaatwerk verfoeilijk voedsel is;

5 Die zeggen: Blijf daar, nader mij niet, want ik ben voor u ongenaakbaar. Dezen zijn een rook in mijn neus, een vuur dat de ganse dag brandt.

6 Zie, het staat voor Mij geschreven, Ik zal niet zwijgen, voordat Ik het vergolden heb; ja, Ik zal hun de vergelding in de schoot werpen

7 Voor uw ongerechtigheden en de ongerechtigheden uwer vaderen tezamen, zegt de Here; omdat

EERSTE HELFT JULI 2022

*zij offers hebben ontstoken op de bergen, en op de heuvels Mij hebben gehoord, daarom zal Ik hun allereerst het loon in hun schoot toemeten.
8 Zo zegt de Here: Zoals men, wanneer er nog sap in een druiventros gevonden wordt, zegt: Verderf hem niet, want er ligt een zegen in; Zo zal Ik doen ter wille van mijn knechten, dat Ik niet alles verderve.*

9 En Ik zal uit Jakob nakomelingschap doen voortkomen en uit Juda een erfgenaam voor mijn bergen; mijn uitverkorenen zullen ze bezitten en mijn knechten zullen daar wonen.

10 Saron zal tot een weide voor schapen worden en het dal Achor tot een ligplaats voor runderen, voor mijn volk dat Mij zoekt.

11 Maar gij die de Here verlaat, die mijn heilige berg vergeet, die voor Gad een tafel aanricht en voor Meni mengdrank schenkt:

12 Ik zal u voor het zwaard bestemmen en gij zult allen moeten neerknielen om geslacht te worden, omdat gij niet geantwoord hebt, toen Ik riep, en niet gehoord hebt, toen Ik sprak, maar gedaan hebt wat kwaad is in mijn ogen en verkozen hebt wat Mij mishaaft.

13 Daarom, zo zegt de Here Here: Zie, mijn knechten zullen eten, maar gij zult hongeren; zie, mijn knechten zullen drinken, maar gij zult dorsten; zie, mijn knechten zullen zich verheugen, maar gij zult beschaamd staan;

14 Zie, mijn knechten zullen jubelen van hartevreugd, maar gij zult schreeuwen van harteleed en van gebrokenheid des geestes zult gij jammeren.

15 En gij zult uw naam tot een vloekwoord achterlaten voor mijn uitverkorenen, en de Here Here zal u doden; maar zijn knechten zal Hij met een andere naam noemen, zodat wie zich in den lande zegent,

16 Zich zal zegenen in de God der waarheid, en wie in den lande zweert, zal zweren bij de God der waarheid; want de vroegere benauwdheden zijn vergeten ja, zijn verborgen voor mijn ogen.

17 Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen.

18 Maar gij zult u verblijden en juichen voor eeuwig over hetgeen Ik schep, want zie, Ik schep Jeruzalem tot jubel en zijn volk tot blijdschap.

19 En Ik zal juichen over Jeruzalem en Mij verblijden over mijn volk. En daarin zal niet meer gehoord

EERSTE HELFT JULI 2022

worden het geluid van gewezen of van geschreeuw.

20 Daar zal niet langer een zuigeling zijn, die slechts weinige dagen leeft, noch een grijsaard, die zijn dagen niet voleindigt, want de jongeling zal als honderdjarige sterven, zelfs de zondaar zal eerst als honderdjarige door de vloek getroffen worden.

21 Zij zullen huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten;

22 Zij zullen niet bouwen, opdat een ander er wone; zij zullen niet planten, opdat een ander het ete, want als de levensduur der bomen zal de leeftijd van mijn volk zijn en van het werk hunner handen zullen mijn uitverkorenen genieten.

23 Zij zullen niet tevergeefs zwoegen en geen kinderen voortbrengen tot een vroegtijdige dood, want zij zullen een door de Here gezegend geslacht zijn, en hun nakomelingen met hen.

24 En het zal geschieden, dat Ik antwoorden zal, voordat zij roepen; terwijl zij nog spreken, zal Ik verhoren.

25 De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund, en de slang zal stof tot spijs hebben; zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de Here".

Paulus haalt in Rom. 10:21 dan ook Jes. 65:1-2 aan van bovenstaand hoofdstuk, nl. :

Maar van Israël zegt hij (GOD):

"De ganse dag heb ik mijn handen uitgestrekt naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk".

Tussen twee haakjes, dit gaat niet slechts over de voor ons nog toekomstige tijd, een soort vooruitzicht op het paradijs. Het is gedeeltelijk ook "beeldtaal".

Dit b.v. met het "scheppen van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde".

Dat was niet letterlijk een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Het was een nieuw en beter bestuur van het land (uit de hemel gegeven en wat God vertegenwoordigde als bestuurders).

en een beter volk dat zich zo hield aan de wetten (de aarde, de inwoners, zij zelf, van het land waar ze naar terug gingen).

Een deel gaat in de 1e plaats over de tijd **vóór** de ballingschap, de gedragingen op grond waarvan zij dan ook in ballingschap gingen.

En een deel (vanaf vers 13) gaat over de tijd van de terugkeer naar hun land

ná de ballingschap en het herstel van en in hun land met

daarbij de belofte dat het anders zou worden,

maar het was, is en blijft een conditionele belofte.

Bij het nogmaals niet onderhouden van het Verbond kom het niet goed,

dan slechts bij hen die zich persoonlijk wél aan de voorwaarden van de vervulling van de

EERSTE HELFT JULI 2022

belofte houden.

De vervulling wordt uiteindelijk slechts aan een overblijfsel van Israël en aan een overblijfsel vanuit de overige volken gegeven, als we het begin van Rom. 11 lezen tot en met vers 36.

En dat wordt dan kennelijk "geheel Israël" genoemd, zij die deel krijgen aan het burgerschap en koninklijk priesterschap van **het ware Israël** (Efeze 2:11-22; 1 Pet. 2:4-10).

Daarin **begint** de geestelijke vervulling met **de 1e komst** van De Verlosser Jezus, de uitvoerder van het plan van verlossing, gezonden door de Absolute Verlosser JHWH God die het plan bedacht.

Dat **plan van verlossing bij de 2e komst resulteert** in een min of meer letterlijke vervulling voor ALLE mensen die deze Verlosser en zijn Zender JHWH God aanvaardden en zich slechts door hen laten gezegen en hen gehoorzamen.

=====
=====

Het gezegde "Wie met pek omgaat, wordt ermee besmet" gaat wat dat betreft nog steeds op, ook in onze tijd naar mijn mening 😞.

<https://www.ensie.nl/spreekwoorden-en-gezegden/wie-met-pek-omgaat-wordt-ermee-besmet>

Wie met pek omgaat, wordt ermee besmet BETEKENIS & DEFINITIE
men kan geen onreine zaken hanteren zonder zelf vuil te worden; meest fig.: wie in slecht gezelschap verkeert, neemt licht iets van hun kwade eigenschappen over. Ontleend aan het aprociefe bijbelboek Jezus Sirach, waar de spreuk in de Statenvert. luidt (13:1) ¥Die peck aenroert, wort daermede besmet: ende die met den hoovaerdigen gemeenschap heeft, wort hem gelijcki; zie ook de kantt. op Jozua 23:7.

Vanouds algemeen gangbaar (Prov. Comm. 254: ¥die byden picke wandelt wort daer af besmeti; Celestina: ¥die int peck handelt, altijd cleefter hem wat af aen die vinghereni, L vj r°) en in de meeste Europ. talen bekend (zie Wander, 3, 1200 vg.). Hd. wer Pech angreift besudelt sich; Eng. he that touches pitch shall be defiled', Fr. qui traite la poix sÿembrouille les doigts.

Spreekwoorden en gezegden
F. STOET, UITGEGEVEN DOOR THIEME MEULENHOF ©

Voor wat het waard is..... 😊.

Mvg,
Elle

EERSTE HELFT JULI 2022

Dag Pucka,

Het is daarom voor mensen die niet opgevoed zijn met, of niet bekend zijn met beeldtaal, meestal niet eenvoudig om de crux, de kern van een verhaal in beeldtaal, te verstaan en te ontcijferen, de reden ook dat er regelmatig de plank wordt misgeslagen, i.p.v. de spijker op de kop 😊.

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Uit de Studiebijbel van Centrum voor Bijbelonderzoek:
De tekst die jij aanhaalt Heb. 11:38. Heb. 11 gaat over de geloofsgetuigen die vóór Jezus komst leefden. Dat zijn andere mensen dan "de woestijnvaders".

De uitdrukking 'de wereld was hunner niet waardig' moet worden verstaan als 'de wereld verdiende het niet dat zulke mensen op haar leefden' of 'zij waren te goed voor deze wereld'. Deze opmerking vormt wel een groot contrast met de rest van de zin. De geloofsgetuigen hadden het allerbeste verdiend, maar er was voor hen geen plaats in 'de wereld'. Daarom gingen zij 'dwalend' (zwervend) rond 'in woestijnen, op bergen in spelonken en in holen' (of rotskloven).

*planomenoi (dwalende) is een deelwoord van het praesens dat een voortdurend 'dwalen' aangeeft. **We moeten hier bij dwalen vooral denken aan een zwervend leven, zoals we dat bv. kennen van de profeet Elia. Hij vluchtte door de woestijn (1Kon.19:4) naar het gebergte Horeb (1Kon.19:8), overnachtte in spelonken (1Kon.19:9) en verborg zich lange tijd in de kloof van de beek Kerit (1Kon.17:3vv.). Maar ook anderen moesten zich voor hun vervolgers schuilhouden in spelonken (1Sam.22:1; 24:4 David; 1Kon.18:4) of in de woestijnen (1Sam.26:3). Weer anderen verkozen juist het leven in de woestijn ver van de zondige wereld om te bidden en zich voor te bereiden op hun bediening, bv. Johannes de Doper (Luc.1:80).***

kosmos (wereld) heeft hier de betekenis van 'de zondige wereld', de wereld die zich van God heeft afgekeerd (vgl. Mat.16:26; Joh.14:15; Jak.1:27; 4:4; 1Joh.2:17).

=====
=====
=====

"De woestijnvaders".

De woestijnvaders waren kluizenaars of Heremieten die vanaf de 3e eeuw leefden in de woestijn van Egypte, voornamelijk in de Sketis en Wadi Natroen. Zij worden wel beschouwd als de eerste christelijke heremieten, en dus ook de eerste christelijke monniken. Zij verlieten de antieke steden met hun heidense cultuur om in de woestijn de eenzaamheid op te zoeken. Een "heremiet" is een kreeft die zich in een schelp of ander voorwerp terugtrekt op de zeebodem. Vandaar dat degenen die zich terugtrokken in de woestijn, zo werden genoemd 😊.

Oorsprong in de christenvervolgingen

De eerste christelijke woestijnbewoners ontvluchtten de chaos en de

EERSTE HELFT JULI 2022

christenvervolgingen van de zogenaamde Crisis van de derde eeuw. De christenen werden in die periode niet zelden als zondebok gebruikt voor de vele problemen in het Romeinse Rijk, wat uiteindelijk uitliep op de meest wrede, uitgebreide en systematische christenvervolging in het rijk, die van Diocletianus. In Egypte vormden zich daarop gemeenschappen van christelijke vluchtelingen aan de randen van de bewoonde wereld, voldoende afgelegen om te ontsnappen aan de keizerlijke razzia's.

Van vluchtelingen tot monniken

In 313 werd het christendom in Egypte een legale godsdienst door het Edict van Milaan, waarmee Constantijn de Grote een einde maakte aan de christenvervolgingen in heel het Romeinse Rijk. Toch bleven kleine groepjes christenen, meestal jonge mannen, in de woestijn leven. Zij werden daartoe aangetrokken omdat de eenzaamheid en de ontberingen daarvan in hun ogen ideale omstandigheden boden om, ver van het wereldse lawaai en de prikkels van aardse geneugten, zich geheel op God te richten door middel van bidden, vasten en meditatie. Zij volgden zodoende het voorbeeld van Christus, die zich, na zijn doop in de Jordaan, veertig dagen terugtrok in de woestijn om te bidden en te vasten. Ook zagen zij Johannes de Doper, die met enige fantasie als de eerste woestijnmonnik beschouwd zou kunnen worden, als een voorbeeld.

Gedurende de 4e eeuw oefenden de kleine kluizenaarsgemeenschapjes in de woestijnen rond de Egyptische steden een grote aantrekkingskracht uit op godzoekers uit de hele wereld. Naarmate hun leefstijl vastere vormen begon aan te nemen, werden zij meer en meer beschouwd als wijze en heilige geestelijke meesters en leraars. Aanvankelijk volgde iedere kluizenaar een min of meer eigen spiritueel programma. De basis werd vaak ontleend aan de andere monniken, maar toch ontwikkelde eenieder zijn eigen (soms zeer bijzondere) praktijk. Later werd er, onder andere door Antonius van Egypte, Pachomius en Evagrius van Pontus een meer gestructureerde benadering van het leven in de woestijn ontwikkeld.

Ook werd er een (zeer sobere) vorm van gemeenschapsleven ontwikkeld, voornamelijk voor wat betreft het samen eten en bidden. Hieruit ontwikkelde zich op den duur het gemeenschappelijke kloosterleven (oftewel cenobitische kloosterleven, van het Griekse *koino bio*, "samen leven"), waaraan vooral Pachomius belangrijk heeft bijgedragen. Veel monniken die een deel van hun leven in de Egyptische woestijn hadden doorgebracht, werden later belangrijke figuren in de Kerk en de samenleving van de vierde en vijfde eeuw. Onder hen zijn bijvoorbeeld Athanasius van Alexandrië, Johannes Chrysostomus en Johannes Cassianus. Door het werk van Johannes Cassianus en Augustinus van Hippo kreeg de spiritualiteit van de woestijnvaders een belangrijke invloed op zowel de Kerk van het westen als de Kerk van het oosten.

Leer

De leer van de woestijnvaders ligt ten grondslag aan het model dat in de christelijke spiritualiteit nog steeds het meest wordt gebruikt voor de ontwikkelingsgang van de ziel. Daarbij worden drie stadia onderscheiden, de zuivering, de verlichting en uiteindelijk de vereniging of eenwording met God. De leer van de woestijnvaders is er nooit op gericht geweest om een speculatief theologisch systeem te ontwikkelen, maar was steeds puur op de praktijk gericht. Er waren simpelweg geestelijke vaders, ook wel 'ouden' of 'schone grijsaarden' genoemd, wier kernachtige uitspraken werden doorverteld en uiteindelijk ook opgeschreven en gebundeld in verzamelingen, die de *Apoftegmata Patrum* worden genoemd. Ook toen Johannes Cassianus, en vooral Evagrius van Pontus, pogingen waagden om de leer van de vaders enigszins systematiserend te beschrijven, deden zij dat vooral met het oog op de praktijk.

EERSTE HELFT JULI 2022

Deugden, hartstochten en demonen

Zoals Plato wordt de ziel door de woestijnvaders gezien als een samenstelling van een rationeel en een irrationeel deel. In haar natuurlijke toestand wordt de ziel bestuurd door het rationele deel. Door het verval van de schepping na de zondeval en door de bekoringen van de demonen wordt het irrationele deel, dat onder andere de drift en de verlangens bevat, gegrepen door hartstochten die het rationele deel de controle laten verliezen en de mens verleiden tot zonde. Als de zonde vervolgens een gewoonte wordt, spreekt men van een ondeugd. Evagrius beschrijft in dit verband acht slechte gedachten, die bestreden moeten worden door het oefenen van de deugden.

Het verwerven van de deugden is geen doel op zichzelf, maar maakt de mens in staat tot een relatie met God. Van alle deugden is de liefde de grootste, en die wordt als waardevoller beschouwd dan alle andere waarden. Daarbij gaat het niet om een sentiment, maar om de broederlijke naastenliefde, naar het evangelievers: Bemint uw naaste als uzelf. Zonder liefde verliezen de geestelijke oefeningen elke betekenis. Dat de naastenliefde een moeilijke en grote taak is, wordt nergens onder stoelen of banken gestoken. De woestijnvaders waren er zich wel van bewust dat het moeilijk is om de naaste te beminnen, en dat dat zelfs een soort "dood van het zelf" vereist.

Dagelijks leven

Het leven van de woestijnvaders legde de basis voor het principe dat later vooral bekend werd vanuit de Benedictijnse traditie. Het was een leven van bidden en werken. De Apoftegmata beginnen zelfs met een verhaal over de meest beroemde van de woestijnvaders, Antonius van Egypte, dat precies daarover gaat.

De heilige Antonius geraakte eens, toen hij in de woestijn zat, in de geestelijke verveling, en zijn gedachten raakten zeer verduisterd. Hij zei tegen God: 'Heer, ik wil worden gered, maar de gedachten laten mij niet met rust. Wat moet ik, in mijn benauwenis, doen? Hoe kan ik gered worden?' Na een poosje stond hij op en liep de vrije natuur in. Daar zag Antonius iemand die – naar het hem toescheen – het ene moment neerzat en werkte, dan weer van zijn arbeid opstond en bad, en dan weer ging zitten om aan zijn touw te vlechten. Daarna stond hij weer op om te bidden. Het was echter een engel van de Heer, die gezonden was om Antonius te verbeteren en vertrouwen te geven. En hij hoorde de engel zeggen: 'Doe het zo, en je zal worden gered!' Hij was echter, toen hij dit hoorde, vol vreugde en moed, en hij deed het inderdaad zo, en werd gered.

De levens van de woestijnvaders waren doordrenkt met de Heilige Schrift. Gedurende de week reciteerden zij psalmen terwijl zij werkten (meestal vlochten zij manden), en op zondag vierden zij gezamenlijk de liturgie. Voor hen betekende meditatie vooral het hardop reciteren van de schrift.

Ondanks gezamenlijke activiteiten bleef de eenzaamheid van de eigen cel voor de woestijnvaders van levensbelang. In dat verband is een uitspraak van Abba Mozes beroemd geworden: " Blijf in uw cel, en uw cel zal u alles leren".

BRON: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Woestijnvaders>

=====
=====
=====

Wat Lev. 17:1-7 betreft:

Eerste wet: geen slachtoffers buiten de tabernakel (17:3-7)

De eerste wet heeft betrekking op gedomesticeerde dieren als het rund, het schaap en de

EERSTE HELFT JULI 2022

geit (vs.3). Deze dieren mogen geslacht worden, zodat de Israëlieten ze kunnen eten, maar dat mag alleen als ze bij de ingang van de tabernakel gebracht worden (vs.4).⁴ Dit voorschrift geeft aan dat ieder dier dat geslacht wordt als een offer beschouwd wordt en overeenkomstig de offerwetgeving moet worden geslacht. Het bloed en de vette delen van een dier dat wordt geslacht, moeten terechtkomen bij de tabernakel. Bloed en de vette delen behoren immers toe aan de HERE en op de volksgenoten rust het verbod om ze te eten.⁵

Onzorgvuldige omgang met het offerdier wordt beschouwd als bloedschuld. De straf voor een dergelijke misdaad is groot: hij die deze dingen doet, wordt afgesneden uit het midden van de Israëlieten. Afsnijding van de volksgenoot betekent, dat de Israëlieten de overtreder excommuniceren en dat hem geestelijk of fysiek lijden overkomt.⁶ Het doel van het voorschrift is om een einde te maken aan het gebruik om de dieren te slachten op het veld en hun bloed daar op de grond te vergieten (vs.5).⁷ De Israëlieten zijn geroepen om dieren die geschikt zijn als slachtoffer, te brengen voor het aangezicht van de HERE bij de priester in de tabernakel.

De dieren gelden als slachtoffers⁸ en zijn bestemd voor God. De reden waarom ze als slachtoffer en niet als brandoffer, reinigingsoffer of schuldoffer worden aangeduid, is dat bij het slachtoffer de offeraar het grootste deel van het offerdier terugontvangt (zie Lev.7:11-21). Het vergoten bloed, de vette delen en een aantal organen van het dier zijn echter bestemd voor het heiligdom (zie Lev.7:3-5). De priester ontvangt eveneens een deel van het slachtoffer: de rechterschenkel en het borststuk zijn voor hem (Lev.7:28-38).

De priester moet het brandofferaltaar besprenkelen met bloed en hij moet de vette delen en enkele organen verbranden op het altaar (vs.6). *De vette delen die gelden als de beste delen van het dier, worden geofferd en vormen een lieflijke reuk voor de HERE.*⁹ *De opdracht om geen bloed in het open veld te vergieten houdt verband met een vorm van afgoderij, die in de woestijntijd blijkbaar al in zwang was onder de Israëlieten (vs.7).*

De tekst spreekt over de offerdienst voor de geitendemonen, een ritueel dat mogelijk veel te maken heeft met de wens vruchtbaarheid en rijkdom te verkrijgen.¹⁰ De tekst geeft aan dat de Israëlieten hoereren voor deze afgoden.¹¹ Dit beeld van het hoereren voor goden of godinnen komt later naar voren bij de profeet Hosea, wanneer hij de voorliefde van de Israëlieten voor de Kanaänitische afgoden beschrijft (zie Hos.1:2). De uitdrukking 'hoereren' wordt gebruikt, omdat dienst aan afgoden geldt als ontrouw en hoerij. De Israëlieten mogen immers uitsluitend God dienen.

Dit gebod, om slechts bij het heiligdom dieren te slachten, geldt als een altijddurende instelling. Dit lijkt in tegenspraak te zijn met het feit, dat in Deut.12:20-22 aan de Israëlieten toestemming wordt gegeven om in de woonplaatsen dieren te slachten. Dit verschil moet men zo opvatten: het zojuist behandelde gedeelte is bestemd voor de woestijntijd, toen het gehele legerkamp gelegen was rond de tabernakel. Het heiligdom was in die tijd dichtbij. Veertig jaar later wordt de wet in Deut.12 echter aangepast voor het verblijf in Kanaän, waar de Israëlieten over het gehele land verspreid zullen gaan wonen. Dan is de afstand te groot om voor ieder dier dat geslacht wordt naar de tabernakel te reizen. Wat het gebod tot een altijddurende wet maakt, is echter de bepaling, dat geen bloed geconsumeerd mag worden en dat niet geofferd mag worden aan de afgoden.

Deze geiten werden kennelijk als afgoden gezien, want men offerde aan hen. Dat offers

EERSTE HELFT JULI 2022

aan hen brengen was demonisch vanwege de handeling en de afgoderij. Men mocht dat niet meer doen. Het was blijkbaar een gewoonte geworden, en daarom wordt er blijkbaar over gesproken in Lev. 17:7. Men zou uitgeroeid worden als men een offer niet naar de ingang van de tabernakel bracht. Slechts de tabernakel en de priesters waren ervoor om offers te brengen. Zelf offers brengen op andere plaatsen was verboden en afgoderij, want ze werden dan niet aan JHWH gebracht. JHWH is een jaloerse God en wil niet dat men aan anderen offert dan aan hemzelf. Vandaar ook dat een persoon die dat deed door aan geiten te offeren buiten de tabernakel, moest worden uitgeroeid.

1 Kor. 10:18, 18 Ziet, hoe het gaat bij het Israel naar het vlees: hebben niet zij, die de offers eten, gemeenschap met het altaar?

Door te eten van een offermaaltijd heeft men ook deel aan het eigenlijke offeren dat tevoren is geschied. Paulus illustreert dit met de voorschriften en wetten van de joodse eredienst. Hij spreekt over 'Israël naar het vlees', d.w.z. het Joodse volk dat krachtens natuurlijke geboorte van Israël afstamt. 'Zijn niet zij die eten van de offers, deelgenoten van het altaar?' Deze retorische vraag is in de eerste plaats van toepassing op de priesters. Het vlees dat zij als aandeel van de offers ontvingen (vgl. 1Kor.9:13) was, evenals het geofferde deel, allerheiligst (vgl. Lev.2:3; 6:6[V16]). Voor het verrichten van de offerdienst en het eten van hun deel van het offervlees moesten zij dan ook ceremonieel rein zijn (vgl. Lev.22:7; Num.18:9vv.). Bij bepaalde soorten offers (bv. het dankoffer) nuttigde ook de gewone Israëliet een deel van het offervlees. Bij het eten van het hun toegewezen deel van het vlees (vgl. Deut.18:1-4) waren zij dus 'deelgenoten van het altaar', d.w.z. zij hadden daarmee ook deel aan het eigenlijke offer - althans het daarvoor (d.i. voor God) bestemde deel -, dat op het altaar werd verbrand. **Daarmee laat Paulus de Korintiërs zien, dat wanneer zij van een heidense offermaaltijd eten, zij ook deelhebben aan het offer dat voor de afgoden op het altaar is verbrand** (comm. Hand.15:20,29).

1 Kor. 10:19, 19 Wat wil ik hiermede dan zeggen? Dat een afgodenoffer iets is, of dat een afgod iets is?

Op dit moment zouden Paulus' tegenstanders in Korinte hem direct kunnen onderbreken door te zeggen: 'Paulus, beweer je dat wij door het eten van offervlees werkelijk deelgenoten zouden worden van de afgodenoffers en daarmee van de heidense afgoden? Je hebt toch zelf gezegd (comm. 1Kor.8:4,5) dat de heidense afgoden niet bestaan? En als de afgoden niet reëel zijn, dan mist ook het afgodenoffer iedere geestelijke betekenis en kan het ook geen kwaad als wij ervan eten.' Paulus wil deze vragen vóór zijn. Daarom stelt hij opnieuw een retorische vraag: 'Wat zeg ik dan? Dat een afgodenoffer iets is, of dat een afgod iets is?' Natuurlijk niet! **De Griekse hemelgoden (Zeus, Apollo, Hermes, Artemis etc.) bestaan niet, maar dat wil niet zeggen dat zich achter het heidendom geen geestelijke realiteiten verbergen.**

1 Kor. 10:20, 20 Integendeel, dat hun offeren een offeren is aan boze geesten en niet aan God en ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten.

Achter de heidense afgodendienst verbergt zich wel degelijk een geestelijke werkelijkheid! Paulus baseert zich hierbij op de openbaring van het OT, nl. Lev.17:7 'veldgeesten' Deut.32:17 (uit het lied van Mozes) 'zij offerden aan boze geesten, die geen goden zijn' Ps.96:5; 106:37 (LXX); Jes.65:3,11 (LXX) 'demonen'. Het offeren van de heidenen aan hun zogenaamde goden (vgl. Gal.4:8) komt niet ten goede aan 'een (een of andere) god' maar resulteert in een eerbetoon aan 'demonen, boze geesten'. Demonen zijn door de duivel bestuurde geestelijke machten, die de ondergang van mens en schepping op het oog hebben (vgl. Mat.12:25-28; Luc.10:17-19). Door deel te nemen aan een heidense offermaaltijd wordt men via het heidense altaar (vs.18) 'deelgenoot

EERSTE HELFT JULI 2022

van demonen', d.w.z. men gaat met de demonen een verbinding aan. Dit wil Paulus niet. De gelovigen kunnen geen deelgenoten zijn van Christus, van hun medebroeders en -zusters (vs.17 'hoewel velen, één lichaam') en tegelijkertijd 'deelgenoten van demonen'. Zo sluit dit vers aan bij vs.17; men kan niet deel uit maken van de heilige gemeenschap van gelovigen en tegelijkertijd van de onheilige gemeenschap van boze geesten. Hoewel Paulus hier niet dieper op de aard van een dergelijke gemeenschap of deelgenootschap met boze geesten ingaat, mogen we veronderstellen dat deze gemeenschap voor de mens verre van heilzaam zal zijn, en dat verbondenheid aan boze geesten doorgaans het karakter van een gebondenheid zal hebben.

1 Kor. 10:21, 21 Gij kunt niet de beker des Heren drinken en de beker der boze geesten, gij kunt niet aan de tafel des Heren deel hebben en aan de tafel der boze geesten.

De drinkbeker van de Heer' is de in vs.16 genoemde 'drinkbeker van de zegening', de avondmaalsbeker. Door het drinken van deze beker heeft men gemeenschap met Christus, d.w.z. deze beker symboliseert, bevestigt en verdiept de verbondenheid tussen de gelovige en de Here Jezus Christus. Men kan niet tegelijkertijd deze beker en 'de beker van demonen' drinken, d.w.z. de wijn die tijdens de feestmalen in de heidense tempels werd geschonken. Voorafgaande aan het feestmaal werd bij het eigenlijke offeren dikwijls ook een beetje wijn geplengd (op of bij het altaar van de afgod gesprenkeld), zodat volgens de redenering van vs.18-20 ook de rest van de wijn aan de afgoden (vgl. Jes.65:11) en daarmee aan de demonen was gewijd.

Door die te drinken wordt men aan de afgoden en daarmee aan de demonen verbonden. De uitdrukking 'de tafel des Heren' is hier gelijk aan 'de maaltijd des Heren' (1Kor.11:20), de vaste uitdrukking voor het Heilig Avondmaal. Het gebruik van het werkwoord met-echô (deelhebben, mede-deelhebben) herinnert aan vs.17. Men kan niet samen met andere gelovigen deelhebben aan het Heilig Avondmaal en gezamenlijk het ene lichaam van Christus vormen, en daarnaast samen met ongelovige vrienden, kennissen en familieleden deelhebben aan 'de tafel van demonen' (zie hier ook comm. 2Kor.6:15vv.). 'De tafel van demonen/boze geesten' is in dit verband heel letterlijk de feesttafel in de tempel, waar het offerfeest werd gevierd.

1 Kor. 10:22, 22 Of willen wij de Here tot naijver wekken? Zijn wij soms sterker dan Hij?

De gedachtegang (vs.15) wordt besloten met twee retorische vragen: 'Of willen wij de Heer soms jaloers maken? Wij zijn toch niet sterker dan Hij?' De eerste vraag is direct ontleend aan het lied van Mozes (Deut.32:21 (LXX) 'Zij verwekten Mij tot jaloersheid door wat geen god is'), dat ook al in vs.20 werd aangehaald. Het gaat daar om het jaloers maken van God door het bedrijven van afgoderij. De tegenwoordige tijd 'maken wij jaloers?' kunnen we opvatten als 'willen wij jaloers maken?' In het verleden hadden sommige gelovigen uit Korinte zich hieraan schuldig gemaakt, maar nu moet daar een eind aan komen. De tweede vraag hangt samen met de goddelijke strafgerichten, zoals die in vs.5-10 (in het voorbeeld van Israël) zijn beschreven. De Korintiërs zijn niet zó sterk dat zij een goddelijk gericht kunnen trotseren (zie comm. 1Kor.11:29-32).

=====
=====
=====

Grote Verzoendag Lev. 16:5-22 twee bokken, waarvan er één wordt geslacht en één levend de woestijn ingestuurd, de bok voor Azazel, die eerst voor het aangezicht van JHWH stellen om daarmee verzoening te doen door hem voor

EERSTE HELFT JULI 2022

Azazel de woestijn in te zenden (vers 7-10).

Samenvatting van de te verrichten handelingen (16:6-10)

De verzen 6-10 geven een samenvatting van de handelingen die Aäron op de Grote Verzoendag moet verrichten. Als eerste moet de hogepriester het reinigingsoffer ten behoeve van zichzelf en de andere priesters brengen¹² (vs.6). Vervolgens richt de hogepriester zich op de offers die ten behoeve van het volk (zie vs.5) moeten worden gebracht (vs.7). Het offer bestaat uit een tweetal bokken. Beide dieren moeten worden gebracht bij de ingang van de tabernakel.¹³

Eerst bepaalt men door een loting welke geitenbok blijft leven en welke geslacht wordt. Daarna zal Aäron de loten op de koppen van beide bokken bevestigen (vs.8).¹⁴ De ene bok is bestemd voor de HERE en wordt later als reinigingsoffer geofferd (zie vs.15-16) en de andere bok is bestemd voor Azazel (zie vs.21). Het woord Azazel betekent waarschijnlijk 'degene die wegdraagt'.¹⁵ Deze vertaling geeft aan dat de bok degene is die de zonden van de priester wegdraagt. Zoals verderop in de tekst zal blijken, draagt de bok de zonden weg in een woest en onherbergzaam gebied. God geeft nog meer opdrachten aan Mozes (vs.9). Aäron moet de eerste bok, die bestemd is voor de HERE, bereiden als reinigingsoffer.

God wijst deze bok aan als het middel, waardoor alle onreinheid die de tabernakel heeft besmet, wordt weggenomen. Terwijl de eerste bok als reinigingsoffer geslacht zal worden, moet de tweede bok levend voor het aangezicht van de HERE blijven staan (vs.10). De eerste bok brengt verzoening, doordat het dier functioneert als reinigingsoffer. De tweede bok moet de last van de zonden van het volk symbolisch de woestijn of steppe in dragen.¹⁶ De eerste en de tweede bok horen bij elkaar: het eerste dier is een reinigend offer en met het tweede dier wordt een symbolische handeling verricht, die tot gevolg heeft dat zonden worden verzoend.

Reiniging door verwijdering (16:20-22)

Met de zojuist beschreven offerhandelingen wordt verzoening tot stand gebracht, omdat het gehele heiligdom gereinigd en opnieuw gewijd is (vs.20). De plechtigheid is echter nog niet ten einde, want het reinigingsoffer ten behoeve van het volk bestaat uit twee bokken en er moet nog iets gebeuren met de tweede bok. De eerste geitenbok is een reinigingsoffer voor de HERE en de tweede is bestemd voor Azazel (zie vs.8). Er is al vermeld waarvoor de tweede bok bestemd is: hij moet de woestijn in gestuurd worden en zo de zonden van het volk wegdragen (zie vs.10).²⁷ Door middel van die plechtigheid wordt voor heel het volk zichtbaar dat verzoening plaatsvindt. Wanneer het levende dier bij Aäron is gebracht, legt hij beide handen op de kop van het dier (vs.21).

Het plaatsen van beide handen symboliseert de overdracht van zonden op de bok.²⁸ Tijdens de handoplegging belijdt de hogepriester alle ongerechtigheden, rebellie en zonden²⁹ van de Israëlieten. De precieze inhoud van de woorden van de hogepriester is onbekend, maar hij spreekt ongetwijfeld een schuldbelijdenis uit en draagt de overtredingen van het volk over op de geitenbok. Het dier wordt de steppe ingestuurd door iemand die op dat moment voorhanden is.³⁰ Wanneer de bok de steppe ingaat, draagt hij symbolisch de ongerechtigheden van het hele volk (vs.22)³¹ naar een gebied dat losstaat van de verbondsgemeenschap.³² Voor een huisdier als de bok betekent het gaan naar een steppe of woestijn, dat het waarschijnlijk omkomt.³³ Zo draagt de bok symbolisch de zonden van het volk en ondergaat hij de straf van verbanning en dood.

Voor de Israëlieten is deze gebeurtenis echter troostrijk: al hun zonden en de daarmee verbonden straf worden door een bok weggedragen en komen niet meer bij hen terug.

EERSTE HELFT JULI 2022

De schuld die hen aankleefde is verdwenen en alle versterking die in de relatie tussen God en zijn volk was ontstaan, is weggedaan. Overigens werd in later tijd de bok niet meer de woestijn of steppe ingestuurd, omdat de woestijn te ver verwijderd was van het heiligdom in Jeruzalem. Daarom werd het dier in later tijd van een steile rots, in de buurt van Jeruzalem, afgegooid.³⁴

DE BOK VOOR AZAZEL Het Hebreeuwse naamwoord Azazel komt alleen voor in Leviticus hoofdstuk 16, het hoofdstuk dat handelt over de Verzoendag. 'Azazel' komt vier maal voor, in drie Schriftplaatsen, Lev. 16:8, 10, 26.

Wat Azazel eigenlijk is, of waar het woord naar verwijst, hierover zijn de meningen verschillend. Aannemelijk is de betekenis 'lot voor algehele verwijdering' en 'bok voor algehele verwijdering', aangegeven door Gesenius en anderen (zie boven). Hieronder worden andere meningen weergegeven.

Sommigen willen, dat Azazel de naam van een plaats, en wel van een hoge rots of van een ruwe berg, niet ver van Sinai, was, en volgens hen betekent het, naar het Arabisch: 'afzondering', 'woestijn', of ook 'sterkte Gods', van het werkwoord Azôz, 'sterk, machtig zijn' en El, 'God'. Deze opvatting is onwaarschijnlijk omdat het volk niet steeds bij de Sināi bleef.

Anderen menen, dat Azazel de naam van de bok zelf was, 'de bok is weggegaan', van Az voor Ez, 'geitenbok' en het werkwoord Azôl, 'weggaan'.

Weer anderen zijn van gevoelen, dat Azazel een afgod of boze geest was, aan welke deze bok gewijd werd. Volgens het bijbels woordenboek van Riehm (red.) wordt met 'Azazel' een demon aangeduid die zich ophield in de woestijn van het Sinaitische schiereiland, geheel overeenkomstig het volksgeloof, dat woeste streken met allerlei boze geesten bijv. de seirim (in de gedaante van een bok) en het nachtspook (lilith) bewoond waren (vgl. Lev. 17:7; Jes. 13: 21; 34:14) en zelfs nog in het N.T. de woestijn het eigenlijke verblijf der demonen is (vgl. Matth. 12:43) . Nog in de 19e eeuw vreesden de Arabieren van het Sinai-schiereiland de woestijndemon schîbe. De in het oog vallende tegenstelling van Azazel en Jahweh in een van de meest gewichtige godsdienstplechtigheden en de nauwe betrekking, waarin zij tot de zonden van het volk staat, maken het – zegt het woordenboek – waarschijnlijk dat Azazel misschien de gebrekkige voorstelling van een of anderen Semitischen of Egyptischen afgod is, die tot woestijndemon geworden is. Toch is men er tot heden, geeft Riehms woordenboek toe, niet in geslaagd om aan dit vermoeden voldoende vastheid te geven.

Deze opvatting is echter met recht voldoende weerlegd, onder andere door het verbod op het offeren aan demonen in Lev. 17:7.

Le 17:7 Zij mogen hun offers niet meer aan de demonen brengen, waar zij als in hoererij achteraangaan. Dit is voor hen een eeuwige verordening, [al] hun generaties door.(HSV)

God kan niet op de één plaats het offeren aan afgoden en demonen verbieden en op een andere plaats een zondoffer aan een demon doen wijden. De gedachte van een wettig offer aan een afgod of demon is geheel vreemd aan de Bijbel.

Weer anderen vereenzelvigen Azazel met een van de eersten onder de gevallen engelen. De latere Joodse theologie maakt Azazel (Azael, Azazel en Azalzel) tot een van de

EERSTE HELFT JULI 2022

eersten onder de gevallen engelen (Gen. 6, 1 vv. wordt met hun val in betrekking gebracht), die de mensen allerlei leerde, dat voor de oorlog en de weelde bevorderlijk was, hun Goddelijke geheimen openbaarde en van wien voornamelijk het verderf, dat in de wereld heerst, is uitgegaan, waarom hij ook aan een duistere plaats in de woestijn gekluisterd, voor het gericht bewaard wordt (Vgl. Boek Henoch 6:7; 8:1vv; 9:6; 10:4vv; 13:1vv; 69:2). Nog later wordt hij door vele Joden met Sammaël, d.i. de Satan vereenzelvigd. Ook de Christenen vanaf de kerkvaders hebben in hem de Satan gezien.

Voor het goed verstaan van het ritueel op de grote verzoendag is de vraag naar het wezen en de natuur van Azazel gelukkig van weinig belang. Het denkbeeld verbonden met de bok voor Azazel is evenwel dat van het wegdoen van de zonden. Ze werden door de zondebok weggedragen in de woestijn. De wegzending van de met zonden beladen bok symboliseert de algehele verwijdering van de zonden van het volk.

Met het feit van de verwijdering der zonden stemmen overeen de betekenissen van de Hebreeuwse werkwoorden Azal, 'verwijderen' en Azôl, 'weggaan'. Misschien betekent 'het lot voor Azazel' (Lev. 16:8, 10) of 'de bok voor Azazel' (Lev. 16:10, 28) daarom, naar de bestemming van dit zondoffer: het lot en de bok voor de 'algehele wegdoening', de algehele verwijdering van de zonden.

Dus men kan wel denken dat Azazel een voorstelling van de duivel of satan is, maar: Deze opvatting is echter met recht voldoende weerlegd, onder andere door het verbod op het offeren aan demonen in Lev. 17:7. Le 17:7 Zij mogen hun offers niet meer aan de demonen brengen, waar zij als in hoererij achteraan. Dit is voor hen een eeuwige verordening, [al] hun generaties door.(HSV)

God kan niet op de één plaats het offeren aan afgoden en demonen verbieden en op een andere plaats een zondoffer aan een demon doen wijden. De gedachte van een wettig offer aan een afgod of demon is geheel vreemd aan de Bijbel.

=====
=====
==

Satan betekent Tegenstander en duivel betekent Lasteraar. Lasteren is iets vertellen over iets, waarvan men weet dat het leugens zijn, en het toch willens en wetens blijft volhouden.

Dit zijn geen namen, maar omschrijvingen van iemand die een persoon moet zijn om als zodanig omschreven te kunnen worden.

Petrus was op een bepaald moment een tegenstander van Jezus omdat hij niet wou dat Jezus deed wat Jezus moest doen. Toen zei Jezus tot hem: "Ga achter mij, SATAN (tegenstander, Mat. 16:23)....."

Ik hoop dat ik bepaalde dingen iets duidelijk heb kunnen maken 😊.

Groetjes,
Elle

EERSTE HELFT JULI 2022

Dag Pucka,

Zoals gezegd in het stuk, het meeste heb ik bij elkaar gesprokkeld via linken naar de Studiebijbel van Centrum voor Bijbelonderzoek waarvan ik het OT en NT in boekformaat in de boekenkast heb staan in 29 delen, en naar Wikipedia <https://nl.wikipedia.org/wiki/Woestijnvaders>, en nog wat commentaar van mijzelf.

Van het Sinaïtisch Manuscript heb ik een paar uitgaven in het Grieks en Engels.

De geschiedenis van Tischendorf en het Sinaïtisch Manuscript staat in:

https://nl.frwiki.wiki/wiki/Codex_Sinaiticus

<https://stringfixer.com/nl/Sinaiticus>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Codex_Sinaiticus

Groetjes,
Elle